

11. Hľadá a nachádza Ježiša

Púť do Jeruzalema

Keď mal Ježiš dvanásť rokov, prišli celá rodina do jeruzalemského chrámu. Z Evanjelia vieme, že Svätá rodina tam putovala každý rok na sviatok Paschy. Ježiš v tom čase býval s rodičmi v Nazarete, v Galilei, čo znamená, že pútnici, aby prišli do Jeruzalema, museli prejsť zhruba 150 km. Dvanásťročný Ježiš bol už vtedy samostatným chlapcom, takže nebol stále len pri rodičoch. A čo sa vtedy stalo? Sväté písmo nám o tom hovorí: „*A keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali. Nazdávali sa, že je v sprievode. Prešli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali*”. (Lk 2,43-45). Ten z vás, kto už putoval peši vie, čo to znamená prejsť jeden deň cesty. Je to veľmi náročné. Viete si predstaviť, čo asi cítili rodičia, keď zistili, že s nimi nejde ich milovaný syn? Keď sa vracali späť do Jeruzalema, určite išli tú časť cesty rýchlejšie. Možno išli hneď v noci, lebo zo strachu by aj tak určite nezaspali. Autor knižky “Tieň Otca” si to predstavoval asi takto.

Úryvok z knihy Tieň otca:

Išli rýchlo. Mária išla prvá. Nič nehovorila. Jozef išiel za ňou, počul jej rýchly dych, ešte nikdy ju nevidel takú. Väčšinou sa bál on, predvídal, predstavoval si najhoršie veci. Ona bola vždy pokojná a rozvážna. (...) Boli unavení z rýchlej chôdze. Takmer bežali v tme, nohy mali doráňané až do krvi z kameňov. (...) Jozef premýšľal o tom, čo sa stalo. Ved' Ježiš bol vždy taký dobrý k matke. Nikdy jej nechcel spôsobiť bolesť. Nebol dieťaťom, ktoré by sa mohlo len tak stratiť. Čo sa teda stalo? (...) V Jeruzaleme ho hľadali celý deň - nenašli. Ani nevedeli, koľký krát prešli cez most nad dolinou Tyropeon, keď Jozef počul, ako na neho niekto volá. Hej, človeče z Galilei! Stoj. To tvoj syn sa zhovára s doktormi v Lišekat-ha-Gazit? Môj syn? Videl si môjho syna? Videl som galilejského chlapca, ktorý sa s otázkami obrátil na ctihodných doktorov, a oni sa vo svojej láskavosti rozhodli odpovedať mu. (...) Prišli k vchodu. Vo vnútri bolo prítmie. V laviciach sedeli dôstojní doktori vo svojich dlhých šatách. Pred nimi stál skromný Ježiš. Doktori hovorili pomaly. Občas sa niektorý z nich obrátil smerom k chlapcovi. Vtedy on hovoril. Hovoril obyčajne, krátko. Občas začínal slovami: “Písmo hovorí”. Jozef a Mária zostali pri dverách. Mária, keď uvidela Ježiša, nedokázala sa udržať. Pribehla k Ježišovi, objala ho: Syn môj! Hľadali sme ťa! Veľmi som sa o teba bála! (...) /Vyšli/. Až na nádvorí Mária vybuchla užialená: - Čo si to spravil, syn môj? Ako si nám to mohol urobiť? Hľadali sme ťa celí ustráchaní... Nespustil hlavu ako vinník. Hľadali ste ma? Báli ste sa o mňa? Ved' ste mali vedieť, že moje miesto je v Otcovom dome!

Asi si vtedy prvýkrát uvedomili, že ich dieťa vie, komu skutočne patrí. Vie, že jeho Otcom je Boh. A že chrám - Otcov dom - je aj jeho domom. A predsa, hoci dvanásťročný Ježiš toto všetko vedel, v Evanjeliu čítame, že “*potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný*” (Lk 2, 51). Syn Boha je poslušný ľuďom - neobyčajné, pravda? Ale Boh je taký. Neprišiel, aby mu slúžili, ale na to, aby slúžil. A keďže je to tak, nie je ničím neobvyklým, že aj my počúvame svojich rodičov. A hovorí nám to aj štvrté Božie prikázanie. Toto prikázanie si nevymysleli ľudia, dal im ho samotný Boh! Znamená to, že máme mať v úcte svojich rodičov a počúvať ich. Všimnite si, že Boh tam nedal upozornenie, že si máme otca aj matku ctíť, ak si myslím, že si to zaslúžia. Alebo keď sú na nás milí a robia, čo my chceme. Nie. Boh hovorí, že si máme ctíť matku a otca vždy.

Otázky:

1. Koľko rokov mal Ježiš, keď prišiel s rodičmi do Jeruzalema?
2. Čo povedal Ježiš Márii a Jozefovi, keď ho našli v chráme?
3. Ktoré Božie prikázanie nám hovorí o úcte a láske k rodičom?

Úlohy:

1. Dnes večer príď k rodičom a poďakuj sa im za to, že ťa milujú.
2. Prečítaj si v evanjeliu úryvok, ktorý opisuje nájdenie dvanásťročného Ježiša v chráme.

Obrázok:

11. Hľadá a nachádza Ježiša